

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จากการทดสอบนักเรียนทั้งหมด 401 คน จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน ด้วยแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอันประกอบด้วย แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อแบ่งกลุ่มประชากรเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จำนวน 80 ข้อ และแบบสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ 1 ฉบับ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงใช้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างประชากร	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ			
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	\bar{X} คิดเป็นร้อยละ	S.D.
กลุ่มสูง	80	47.81	59.76	7.05
กลุ่มต่ำ	80	24.41	30.51	4.03

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มสูง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 59.76 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มต่ำ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 30.51 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 3 ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่ามัธยิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบบรรยาย

กลุ่มตัวอย่าง	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบบรรยาย				
	คะแนนเต็ม	\bar{X}	\bar{X} คิดเป็นร้อยละ	S.D.	เกณฑ์
กลุ่มสูง	100	51.76	51.76	7.09	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
กลุ่มต่ำ	100	28.88	28.88	5.07	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มสูง มีค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 51.76 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มต่ำ มีค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบบรรยาย คิดเป็นร้อยละ 28.88 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 4 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบเล่าเหตุการณ์

กลุ่มตัวอย่าง ประชากร	คะแนนเต็ม	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบเล่าเหตุการณ์			
		\bar{X}	\bar{X} คิดเป็นร้อยละ	S.D.	เกณฑ์
กลุ่มสูง	100	55.69	55.69	7.46	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
กลุ่มต่ำ	100	32.12	32.12	5.66	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มสูง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบเล่าเหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 55.69 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มต่ำ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบเล่าเหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 32.12 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบจูงใจ

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบจูงใจ			
		\bar{X}	\bar{X} คิดเป็นร้อยละ	S.D.	เกณฑ์
กลุ่มสูง	100	46.45	46.45	6.81	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
กลุ่มต่ำ	100	20.12	20.12	4.48	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มสูง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบจูงใจ คิดเป็นร้อยละ 46.45 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในกลุ่มต่ำ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบจูงใจ คิดเป็นร้อยละ 20.12 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามมาตรฐานการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ